

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 1 lipca 2020 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Ł. dochodziła od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zapłaty łącznie 171.792,75 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi w następujący – sprecyzowany w piśmie z 25 sierpnia 2020 r. – sposób: od 11.956,83 zł od 6 lutego 2020 r., od 1.888,05 zł od 8 lutego 2020 r., od 61,59 zł od 8 lutego 2020 r., od 15,99 zł od 11 lutego 2020 r., od 1.008,60 zł od 21 lutego 2020 r., od 56.161,80 zł od 25 lutego 2020 r., od 14.833,80 zł od 27 lutego 2020 r., od 761,37 zł od 28 lutego 2020 r., od 31.304,73 zł od 5 maja 2020 r., od 900,36 zł od 5 maja 2020 r., od 5.202,90 zł od 9 maja 2020 r., od 265,68 zł od 9 maja 2020 r., od 738 zł od 12 maja 2020 r., od 352,43 zł od 17 maja 2020 r., od 841,32 zł od 18 maja 2020 r., od 48,71 od 23 maja 2020 r., od 10.410,49 zł od 25 maja 2020 r., od 817,99 zł od 31 maja 2020 r., od 3.746,70 zł od 17 czerwca 2020 r., od 1.375,99 zł od 21 czerwca 2020 r., od 29.099,42 zł od 1 lipca 2020 r., nadto domagając się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania.

Zakreślając podstawę faktyczną dochodzonych roszczeń powódka wskazała, że pozwana kupowała od powódki różnego rodzaju towary (kasety, puszki, chipy, zasyпки) i odebrała je wraz z wystawionymi z tego tytułu fakturami. Strony nie zawierały przy tym umowy w formie pisemnej. Powódka spełniła w całości swoje świadczenie dostarczając zamówione towary, jednak pozwana mimo odbioru tych rzeczy nie dokonała za nie umówionej zapłaty we wskazanych w fakturach VAT terminach.

Nakazem zapłaty wydanym 16 października 2020 r. w postępowaniu upominawczym pod sygnaturą VIII GNc 345/20 Sąd Okręgowy w Szczecinie uwzględnił powództwo.

Pozwana złożyła 20 listopada 2020 r. sprzeciw, którym zaskarżyła nakaz zapłaty w całości i domagała się oddalenia powództwa, jak również zasądzenia od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana przyznała, że łączyły ją umowy z powódką, ale przeczyła, że upłynął już termin zapłaty za wystawione faktury VAT. Twierdziła, że powództwo jest przedwczesne, gdyż nie nadszedł jeszcze umówiony przez strony (w rozmowach reprezentanta pozwanej z R. K. ze strony powódki) termin spełnienia świadczenia, gdyż strony odroczyły zapłatę do 30 czerwca 2021 r. Pozwana prezentowała jednocześnie sprzeczne z powyższymi twierdzeniami stanowisko, że spełniła świadczenie zgodnie z ustaleniami stron.

Powódka złożyła datowaną na 27 stycznia 2021 r. odpowiedź na sprzeciw, w której podtrzymała żądanie pozwu. Uzasadniając swoje stanowisko powódka zaprzeczyła zarówno temu, że pozwana spełniła świadczenie jak i temu, że udzieliła pozwanej odroczenia płatności za wystawione faktury VAT. Dodawała w tym zakresie, że stanowisko pozwanej jest gołosłowne i nieoparte dowodami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spółka komandytowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie handlu m.in. materiałami eksploatacyjnymi do drukarek. Jej komplementariuszem jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w Ł.. Członkami zarządu komplementariusza są R. K. oraz M. B., z których każdy uprawniony jest do samodzielnej reprezentacji spółki.

Fakty niesporne, a nadto dowody: odpis aktualny z KRS dot. (...) Sp. z o.o. Sp. k. (k. 14-17);

odpis aktualny z KRS dot. (...) Sp. z o.o. (k. 18-20v).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której trudni się produkcją maszyn i sprzętu biurowego. Jedynym członkiem jej zarządu jest J. N., który uprawniony jest do samodzielnej reprezentacji spółki.

Fakty niesporne, a nadto dowód: odpis aktualny z KRS dot. (...) Sp. z o.o. (k. 21#23v).

Spółka komandytowa (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. pozostawały w stałych relacjach handlowych, w ramach których spółka z o.o. (...) kupowała od spółki komandytowej (...) Sp. z o.o. oferowane przez nią towary w postaci m.in. kaset, puszek, chipów i zasypek, które następnie wykorzystywała w swojej działalności gospodarczej.

Fakty niesporne.

W okresie od 15 stycznia do 21 kwietnia 2020 r. spółka komandytowa (...) Sp. z o.o. wystawiła spółce z o.o. (...) tytułem sprzedaży towarów następujące faktury VAT:

- 15 stycznia 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 12.494,34 zł, przy czym wskazano w niej, że kwota 537,51 zł została już zapłacona i do zapłaty w terminie do 5 lutego 2020 r. pozostaje 11.956,83 zł;
- 17 stycznia 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 1.888,05 zł płatną w terminie do 7 lutego 2020 r.;
- 17 stycznia 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 61,59 zł płatną w terminie do 7 lutego 2020 r.;
- 20 stycznia 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 15,99 zł płatną w terminie do 10 lutego 2020 r.;
- 30 stycznia 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 1.156,20 zł, przy czym wskazano w niej, że kwota 147,60 zł została już zapłacona i do zapłaty w terminie do 20 lutego 2020 r. pozostaje 1.008,60 zł;
- 3 lutego 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 56.161,80 zł płatną w terminie do 24 lutego 2020 r.;
- 5 lutego 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 14.833,80 zł płatną w terminie do 26 lutego 2020 r.;
- 6 lutego 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 761,37 zł płatną w terminie do 27 lutego 2020 r.;
- 5 marca 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 31.304,73 zł płatną w terminie do 4 maja 2020 r.;
- 5 marca 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 900,36 zł płatną w terminie do 4 maja 2020 r.;
- 9 marca 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 5.202,90 zł płatną w terminie do 8 maja 2020 r.;
- 9 marca 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 265,68 zł płatną w terminie do 8 maja 2020 r.;
- 12 marca 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 738,00 zł płatną w terminie do 11 maja 2020 r.;
- 17 marca 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 352,43 zł płatną w terminie do 16 maja 2020 r.;
- 18 marca 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 841,32 zł płatną w terminie do 17 maja 2020 r.;
- 23 marca 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 48,71 zł płatną w terminie do 22 maja 2020 r.;
- 25 marca 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 10.410,49 zł płatną w terminie do 24 maja 2020 r.;
- 31 marca 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 817,99 zł płatną w terminie do 30 maja 2020 r.;
- 17 kwietnia 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 3.746,70 zł płatną w terminie do 16 czerwca 2020 r.;
- 21 kwietnia 2020 r. fakturę nr (...) na łączną kwotę 1.375,99 zł płatną w terminie do 20 czerwca 2020 r.

Dowody: faktura nr (...) (k. 25-26v);

faktura nr (...) (k. 27);

faktura nr (...) (k. 28);
faktura nr (...) (k. 29);
faktura nr (...) (k. 30);
faktura nr (...) (k. 31-31v);
faktura nr (...) (k. 32);
faktura nr (...) (k. 33);
faktura nr (...) (k. 34);
faktura nr (...) (k. 35);
faktura nr (...) (k. 36);
faktura nr (...) (k. 37);
faktura nr (...) (k. 38);
faktura nr (...) (k. 39-39v);
faktura nr (...) (k. 40);
faktura nr (...) (k. 41);
faktura nr (...) (k. 42-43v);
faktura nr (...) (k. 44);
faktura nr (...) (k. 45-45v);
faktura nr (...) (k. 46-47).

Spółka z o.o. (...) odebrała od spółki komandytowej (...) sp. z o.o. towar wskazany w wystawionych jej fakturach VAT, jednak nie dokonała za niego umówionej zapłaty w terminach wskazanych w poszczególnych fakturach.

Fakty niesporne.

W związku z brakiem terminowej zapłaty także za szereg innych, wystawianych spółce z o.o. (...) z tytułu zakupu przez nią towarów faktur VAT, spółka komandytowa (...) sp. z o.o. wystawiła 4 maja 2020 r. spółce z o.o. (...) notę odsetkową nr (...) na łączną kwotę 29.099,42 zł tytułem odsetek za opóźnienie w zapłacie należności szczegółowo wskazanych w tej notce – z wymieniem numeru faktury, kwoty do zapłaty, okresu naliczania odsetek, liczby dni opóźnienia w zapłacie, stopy odsetek oraz naliczonej kwoty odsetek.

Najstarsze nieterminowo regulowane zobowiązania pochodziły z 2018 r., a regulowane były często po okresie około 80-90 dni opóźnienia. Nota odsetkowa nr (...) dotyczyła przy tym tylko tych faktur, za które do dnia jej wystawienia (...) sp. z o.o. zapłaciła, a tym samym nie obejmowała należności wynikających z niezapłaconych faktur: nr (...).

Wyjątkiem była tu faktura nr (...), z której od kwoty 339,48 zł naliczono w niej odsetki za okres od 6 lutego do 26 marca 2020 r.

Dowód: nota odsetkowa nr (...) (k. 48-64v).

18 czerwca pracownik księgowości spółki komandytowej (...) Sp. z o.o. I. S. sporządziła listę nierozliczonych płatności (...) sp. z o.o. uwzględniającą dokumenty księgowe o nr: (...), (...), (...), (...), (...), 23/02/2020/FA, (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...).

Z zestawienia tego wynikało, że z łącznej wynikającej z tych dokumentów należności 172.477,86 zł do zapłaty pozostaje 171.792,75 zł. Zestawienie to uwzględniało, że w przypadku faktury nr (...) do zapłaty ze wskazanej w niej kwoty 12.494,34 zł pozostaje 11956,83 zł, a w przypadku faktury nr (...) ze wskazanej w niej kwoty 1.156,20 zł do zapłaty pozostaje 1.008,60 zł. Zestawienie uwzględniało także terminy płatności oraz liczbę dni jaka od niego upłynęła do chwili sporządzenia listy nierozliczonych płatności.

Dowód: lista nierozliczonych płatności z 18.06.2020 r. (k. 24).

Pismem z 22 czerwca 2020 r. spółka komandytowa (...) Sp. z o.o. wezwała spółkę z o.o. (...) do zapłaty z tytułu zobowiązań handlowych w łącznej kwocie 200.892,17 zł (w tym 171.792,75 zł z tytułu wystawionych faktur oraz 29.099,42 zł z tytułu noty odsetkowej) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych na wskazany rachunek bankowy w terminie 7 dni od doręczenia wezwania, pod rygorem wystąpienia do drogi postępowania sądowego.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 22.06.2020 r. z potwierdzeniem nadania (k. 11-13).

Sąd zważył, co następuje:

Powódka – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Ł. – dochodziła w niniejszej sprawie od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zapłaty łącznie 171.792,75 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi w następujący sposób:

- od 11.956,83 zł od 6 lutego 2020 r.,
- od 1.888,05 zł od 8 lutego 2020 r.,
- od 61,59 zł od 8 lutego 2020 r.,
- od 15,99 zł od 11 lutego 2020 r.,
- od 1.008,60 zł od 21 lutego 2020 r.,
- od 56.161,80 zł od 25 lutego 2020 r.,
- od 14.833,80 zł od 27 lutego 2020 r.,
- od 761,37 zł od 28 lutego 2020 r.,
- od 31.304,73 zł od 5 maja 2020 r.,
- od 900,36 zł od 5 maja 2020 r.,
- od 5.202,90 zł od 9 maja 2020 r.,
- od 265,68 zł od 9 maja 2020 r.,
- od 738 zł od 12 maja 2020 r.,
- od 352,43 zł od 17 maja 2020 r.,
- od 841,32 zł od 18 maja 2020 r.,

- od 48,71 od 23 maja 2020 r.,
- od 10.410,49 zł od 25 maja 2020 r.,
- od 817,99 zł od 31 maja 2020 r.,
- od 3.746,70 zł od 17 czerwca 2020 r.,
- od 1.375,99 zł od 21 czerwca 2020 r.,
- od 29.099,42 zł od 1 lipca 2020 r.

Dochodzone roszczenia skonkretyzowane były przy tym w przedstawionych przez powódkę fakturach VAT wystawianych pozwanej z tytułu sprzedaży towarów w ramach działalności gospodarczej stron (co do kwoty 142.693,33 zł), jak również w nocie odsetkowej (co do kwoty 29.099,42 zł), która dokonywała kapitalizacji według wyliczenia na 4 maja 2020 r. odsetek za opóźnienie w zapłacie ceny z tytułu sprzedaży towarów pozwanej przez powódkę, uwzględniając płatności, jakie pozwana dokonywała po umówionym terminie w okresie zaczynającym się od 2018 r., a od której to kwoty powódka domagała się zasądzenia odsetek począwszy od 1 lipca 2020 r., tj. od daty wniesienia pozwu.

Podstawy prawnej dochodzonego przez powódkę roszczenia upatrywać należało w art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. W przypadku umowy sprzedaży świadczenie sprzedawcy polega tym samym na przeniesieniu na rzecz kupującego własności określonej rzeczy, zaś świadczenie kupującego polega na zapłacie na rzecz kupującego umówionej ceny.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy bezsporne było między stornami, że zawarły one szereg umów sprzedaży, na mocy których powódka sprzedała pozwanej wskazane w fakturach nr (...) towary, przenosząc na pozwaną ich własność, a pozwana towary te od powódki odebrała. Bezsporna była również umówiona między stronami cena za poszczególne towary w ten sposób, że wynosiła ona w przypadku następujących faktur:

- nr (...) łącznie 12.494,34 zł, przy czym do zapłaty pozostało 11.956,83 zł,
- nr (...) łącznie 1.888,05 zł,
- nr (...) łącznie 61,59 zł,
- nr (...) łącznie 15,99 zł,
- nr (...) łącznie 1.156,20 zł, przy czym do zapłaty pozostało 1.008,60 zł,
- nr 23/02/2020/FA łącznie 56.161,80 zł,
- nr (...) łącznie 14.833,80 zł,
- nr (...) łącznie 761,37 zł,
- nr (...) łącznie 31.304,73 zł,
- nr (...) łącznie 900,36 zł,
- nr (...) łącznie 5.202,90 zł,
- nr (...) łącznie 265,68 zł,

- nr (...) łącznie 738,00 zł,
- nr (...) łącznie 352,43 zł,
- nr (...) łącznie 841,32 zł,
- nr (...) łącznie 48,71 zł,
- nr (...) łącznie 10.410,49 zł,
- nr (...) łącznie 817,99 zł,
- nr (...), łącznie 3.746,70 zł,
- nr (...) łącznie 1.375,99 zł.

Pozwana w odniesieniu do tych faktur nie kwestionowała istnienia po jej stronie zobowiązania do dokonania zapłaty wskazanych wyżej kwot, jednak broniła się twierdząc, że w chwili wniesienia pozwu termin wymagalności tych wierzytelności powódki jeszcze nie nadszedł. Mimo wskazania w każdej z faktur VAT terminu jej zapłaty, powódka – reprezentowana przez R. K. – miała według twierdzeń pozwanej udzielić odroczenia terminu zapłaty za nie do 30 czerwca 2021 r.

Pozwana w żaden wyraźny sposób nie odniosła się przy tym do noty odsetkowej nr (...) wskazującej na zobowiązanie pozwanej do zapłaty łącznie 29.099,42 zł z tytułu odsetek za opóźnienie w zapłacie szeregu zaspokojonych już (lecz po umówionym terminie) wierzytelności.

W tym kontekście należy mieć na uwadze, że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Jak zaś stanowi art. 232 zdanie pierwsze k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Przepisy te określają rozkład ciężaru dowodu między stronami przyjmując co do zasady, że ciężar ten spoczywa na tym, kto z danego faktu prawnego (prawotwórczego, prawotamującego, czy prawoniweczącego) wywodzi określone skutki prawne. Stosownie przy tym do art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie, zaś zgodnie z 229 k.p.c. nie wymagają również dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości.

W sytuacji, w której pozwana nie kwestionowała zawarcia z powódką wskazywanego przez nią szeregu umów sprzedaży i określonej w ich ramach ceny za sprzedane pozwanej rzeczy, a kwestionowała jedynie datę wymagalności swojego świadczenia w postaci zapłaty ceny, to na pozwanej spoczywał ciężar udowodnienia wskazywanego przez nią faktu prawotamującego w postaci odroczenia przez powódkę terminu zapłaty do 30 czerwca 2021 r.

Pozwana w niniejszym procesie nie sprostала jednak spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu. Jako jedyny środek dowodowy w zakresie wykazania, że powódka udzieliła pozwanej odroczenia terminu zapłaty ceny sprzedaży do 30 czerwca 2021 r., pozwana wskazała bowiem tylko dowód z przesłuchania jej reprezentanta J. N. w charakterze strony, tj. środek dowodowy, o którym mowa w art. 299 k.p.c., a zgodnie z którym jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd dla wyjaśnienia tych faktów może dopuścić dowód z przesłuchania stron.

W celu przeprowadzenia tego dowodu Sąd wyznaczył rozprawę – najpierw na termin 15 kwietnia 2021 r., a następnie na 20 maja 2021 r. – oba terminy zostały odwołane jednak ze względu na usprawiedliwienie nieobecności jedynego reprezentanta pozwanej spółki w osobie J. N.. Ostatecznie dla przeprowadzenia zawnioskowanego przez pozwaną dowodu termin rozprawy wyznaczono na 17 czerwca 2021 r. Pozwana została o tym terminie zawiadomiona, a jej reprezentant J. N. został na ten termin wezwany celem przesłuchania go w charakterze strony, pod rygorem pominięcia tego dowodu. Zawiadomienie spółki oraz wezwanie jej prezesa zostały doręczone 24 maja 2021 r. w

trybie art. 133 § 2 k.p.c. (tj. pod adresem siedziby pozwanej spółki w W. do rąk uprawnionego pracownika). Mimo prawidłowego wezwania reprezentant pozwanej J. N. nie stawił się jednak na rozprawie 17 czerwca 2021 r., ani nie usprawiedliwił swojej nieobecności. Wobec braku jego stawiennictwa także pełnomocnik powódki cofnęła ewentualny wniosek o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania reprezentanta strony powodowej.

Tym samym pozwana – wobec braku stawiennictwa jej reprezentanta i nieprzeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron – nie zdołała udowodnić wskazywanego przez siebie faktu prawotamującego, jakim miało być odroczenie przez powódkę wskazanego w fakturach terminu zapłaty na 30 czerwca 2021 r. Wobec powyższego w ocenie Sądu w świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego uznać należało, że zawierane przez strony umowy sprzedaży przewidywały dokonanie zapłaty ceny nie do 30 czerwca 2021 r., lecz w terminach wskazanych w poszczególnych fakturach VAT.

Jednocześnie mając na względzie, że pozwana nie odniosła się w zasadzie do roszczenia powódki wynikającego z noty odsetkowej nr (...) (wskazującej na zobowiązanie pozwanego do zapłaty łącznie 29.099,42 zł), lecz ograniczyła się tylko do gołosłownego twierdzenia w uzasadnieniu sprzeciwu do nakazu zapłaty, że „pozwany spełnił świadczenie zgodnie z ustaleniami stron”, zdaniem Sądu należało – biorąc pod uwagę całokształt zgromadzonego materiału dowodowego – uznać w istocie za przyznane przez pozwaną, że nie dokonała w terminie płatności wskazanych w tym dokumencie. Tym samym należało przyjąć, że powódce przysługują wymienione w nocie odsetkowej wierzytelności i nie są one kwestionowane przez pozwaną – w tym pozwana nie kwestionuje prawidłowości wyliczenia należnych od niej odsetek za opóźnienie w zapłacie wskazanych w nocie odsetkowej wystawionej przez powódkę. Podstawę dla uznania powyższych faktów za przyznane przez pozwaną stanowi przy tym art. 230 k.p.c., zgodnie z którym gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

Wobec powyższego zasadne okazały się zarówno roszczenia powódki co do zapłaty ceny sprzedaży za dostarczone pozwanej towary, jak i co do skapitalizowanych przez powódkę odsetek wskazanych w nocie odsetkowej. Zasadne w konsekwencji było również żądanie przez powódkę odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od dochodzonych w niniejszym postępowaniu kwot.

Podstawę prawną ich zasądzenia stanowił przy tym art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Ponieważ umowy stron stanowiły transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 935) – a zatem były to umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru, a strony będące przedsiębiorcami zawierały je w związku z wykonywaną działalnością – toteż powódce należały się odsetki za opóźnienie w zapłacie w wysokości określonej w art. 4 pkt 3 tej ustawy – tj. w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Ponieważ powódka – po sprecyzowaniu żądania pozwu w piśmie z 25 sierpnia 2020 r. – dochodziła w niniejszej sprawie odsetek liczonych od dat następujących po dacie wymagalności poszczególnych wierzytelności wskazanych w poszczególnych fakturach VAT, co do okresu, za jaki zasądzone zostały odsetki należało również w całości uwzględnić żądanie pozwu.

Mając przy tym na uwadze, że w przypadku dochodzenia odsetek od kwoty 29.099,42 zł powódka dochodziła zapłaty odsetek od odsetek skapitalizowanych na 17 kwietnia 2020 r. trzeba dodać, że zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Powódka, mimo skapitalizowania odsetek w kwocie 29.099,42 zł już na 1 kwietnia 2020 r., dalszych odsetek dochodziła od nich jednak dopiero od 1 lipca 2020 r., a zatem od daty wniesienia pozwu. Również i w tym zakresie roszczenie powódki zasługiwało zatem na uwzględnienie.

W związku z powyższym dochodzone w niniejszej sprawie roszczenia powódki uznać należało w ocenie Sądu za zasadne i zasługujące na uwzględnienie w całości, czego Sąd dał wyraz w punkcie I. wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II. na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy, bowiem powódka wygrała w całości. Na poniesione przez nią koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw w łącznej kwocie 14.007 zł złożyła się opłata stosunkowa od pozwu stosownie do art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 755) w wysokości 8.590 zł, wynagrodzenie jednego zawodowego pełnomocnika będącego radcą prawnym (art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c.) w wysokości 5.400 zł stosownie do § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265) oraz 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od jednego pełnomocnictwa stosownie do art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1546).